

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand

Mihai Wurmbrand, Director

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste de peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Ianuarie 2021

“Ucenicii se gândeau și ziceau între ei: ‘Fiindcă n-avem pâini.’ Iisus a înțeles lucrul acesta și le-a zis: ‘Pentru ce vă gândiți că n-aveți pâini? Tot nu pricepeți și tot nu înțelegeți? Aveți inimă împietrită? Aveți ochi, și nu vedeți? Aveți urechi, și nu auziți? Și nu vă aduceți aminte deloc? Când am frânt cele cinci pâini la cei cinci mii de bărbați, câte coșuri pline cu firimituri ați ridicat?’ ‘Douăsprezece’, l-au răspuns ei. ‘Și, când am frânt cele șapte pâini la cei patru mii de bărbați, câte coșuri pline cu firimituri ați ridicat?’ ‘Șapte’, l-au răspuns ei. Și El le-a zis: ‘Tot nu înțelegeți?’ (Evanghelia după Marcu 8:16-21)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand

CUM SĂ-L SLUJIM PE DUMNEZEU?

Să presupunem că ucenicii nu ar fi avut șapte pâini, ci doar trei sau una, ce s-ar fi întâmplat? Mulțimile s-ar fi săturat la fel.

Îl poți sluji pe Dumnezeu cu puținul pe care îl ai. Bindecuvântările Sale nu depind de mărimea sau cantitatea a ceea ce aveți, ci de faptul că le aduceți la El. Dar să presupunem că nu am nimic de adus; ce fac atunci? Aceasta este imposibil. Ebraică, aramaica și greacă, limbile în care a fost scrisă Biblia nu aveau cuvântul „zero”, nici simbolul său matematic 0. Un om care nu are nimic de adus lui Iisus nu există. Cel mai sărac creștin de astăzi este mai bogat decât primii apostoli.

Un creștin își poate aduce propria persoană, chiar acea persoană care spune: „Nu posed nimic”. Are ceva foarte valoros: el însuși și sărăcia sa totală. El îi poate aduce lui Iisus păcatele sale. Din păcatul de a fi un persecutor fanatic, Dumnezeu a făcut în cazul lui Pavel din Tars, un apostol zelos. Din păcatul unei vieți ușurate, Iisus a făcut o sfântă cu dragoste neclintită, Sfânta Maria

Magdalena. Adu slăbiciunea ta la Hristos. Cu siguranță ai asta. Puterea Lui își va arăta perfecțiunea în slăbiciunea ta.

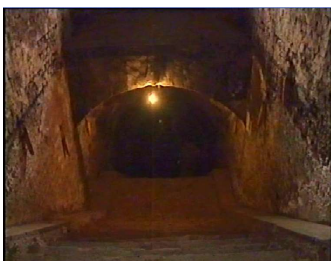
Într-un alt caz, Isus a spus apostolilor: „să se încălțe cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine”. (Marcu 6: 9) În timpul persecuțiilor creștinilor sub împăratul roman Dioclețian, un creștin pe nume Eustrat, a fost încălțat cu bocanci de fier care aveau bătute înăuntru cuie mari și ascuțite. Încălțat cu aceste bocanci, bătut tot timpul pentru a alerga mai repede, a fost condus la martiriu. Biserica îi onorează memoria.

Nu suntem cu toții chemați la astfel de suferințe. Martiriul este excepționalul. Nu toți trebuie să poarte bocanci plini de cuie care să intre în carnea noastră. Dar Dumnezeu se uită în garderoba noastră. El i-a învățat pe primii săi discipoli simplitatea vestimentară. Unii creștini contemporani sunt foarte atenți să aibă doctrina corectă, alții ritualul potrivit. Dar ce părere aveți de numărul potrivit de pantofi, costume și rochii?

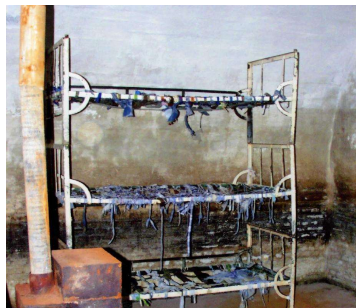
Comuniștii doresc să aibă mult; vor să aibă chiar proprietatea altcuiva. Încearcă să ocupe întreaga lume. Venitul mediu anual al lui KARL MARX era de zece ori mai mare decât venitul mediu al unui britanic din clasa mijlocie din vremea aă și își ținea fiicele în lux burghez. A risipit ce avea în speculații nereușite la bursă. Se pare că o mare parte din ostilitatea lui Marx față de capitaliști provine din incapacitatea sa de a deveni unul. Comunismul nu este altceva decât încurajarea lăcomiei păcătoase a omului.

La instaurarea comunismului în China, sub numele atractiv, „Marele salt înainte” Mao Tse Tung a ucis în doar patru ani, cel puțin 45 de milioane de oameni. Politicienii necreștini din Statele Unite au încurajat o asemenea lăcomie și nebunie comunistă. Atât timp cât afacerile cu China erau profitabile, au ignorat sute de mii de semeni care erau închiși, torturați și uciși. În 1957, Mao a scris în cartea sa, „Despre atitudinea corectă față de contradicțiile din interiorul oamenilor”: „Situția reală în care Statele Unite controlează majoritatea în Organizația Națiunilor Unite și domină în mai multe părți ale lumii, este doar provizorie și în cele din urmă se va schimba.” Asta s-a și întâmplat. SUA a pierdut majoritatea în ONU, iar rolul SUA în lume scade.

Adevărații creștini se consideră doar administratori ai bogățiilor materiale. Se dezbracă chiar de sine pentru a-L urma pe Hristos gol și desculț în drumul Său spre Golgota. Creștinii nu își pot permite luxul în îmbrăcăminte și mâncare. Miliarde de suflete au nevoie de Evanghelie. Copiii lui Dumnezeu vor fi îmbrăcați în glorie în eternitate.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Sidorova Vera și Nadejda

Două surori baptiste care au fost condamnate pentru credință fiecare câte 3 ani în Siberia. S-au angrenat într-o tipografie secret pentru credință. Au tipărit publicația religioasă interzisă Khrestianin (Crestinul.) În ea, au fost publicate nume, adrese, sentințe și chiar poze ale multor credincioși închiși. Citiți mărturia lor în Buletinul Informativ lunar din 1/2018.

Genady Efremov

Un pastor baptist care a suferit în fosta Uniune Sovietică. A fost torturat să stea timp de 24 de ore în picioare, într-o celulă tubulară pătrată de 55 x 55 cm, poreclită, "Sticluța." Citiți-i mărturia în Buletinul lunar din 2/2018.

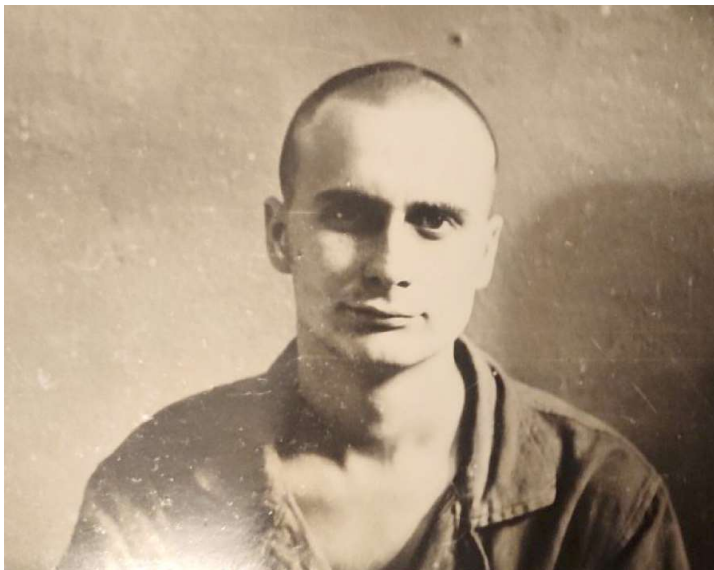
Savelieva Valentina Ivanovna

A suferit 5 ani de închisoare în fosta Uniune Sovietică fiind o credincioasă baptistă activă. Citiți-i mărturia ei în Buletinul informativ din 2/2018.

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile Voastre

Întemnitat Într-un Spital Psihiatric

Diagnostic KGB: Manifestă Credințe Baptiste

Koplik, într-o poză obținută în mod secret din spitalul psihiatric

Anatolii Koplik i-a scris lui Mihai Wurmbbrand: „Vă salut cu drag, prieteni iubitori de Dumnezeu. Îți mulțumesc sincer pentru scrisoarea ta. Este posibil să fi trimis mai multe scrisori și să nu fi ajuns toate la mine.

Am citit cartea „Torturat pentru Hristos”, scrisă de tatăl tău Richard, în 1979, când m-am întors din închisoare. (A citit o copie a cărții introdusă pe ascuns pe vremea aceea în Uniunea Sovietică! N. Ed.) Un prieten pe nume Vitaly Ivanovich Pidchenko care îmi era apropiat, mi-a spus despre ea. Este un frate din Harkov. Am colaborat cu el în transportul literaturii creștine.

Domnul spune: „Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu”. Hristos și-a trimis ucenicii la regi și conducători pentru a le mărturisi. Și

trebuie spus - suntem slujitori, nedemni, de aceea suntem creați pentru a face asta. Ucenicii au avut succes, dar Iisus le-a spus: „Bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri”. Aceasta este mântuirea noastră.

M-am născut într-o familie creștină din părinții Koplîk Nicolai Ivanovich și Larissa Mihailovna în orașul Sumy. Deja din clasa întâi mi-a fost menit să-i educ pe atei. De îndată ce am deschis gura, când eram doar un copil, pentru că mi-am exprimat credința, am fost etichetat ca „dușman al poporului”, „un obstacol în calea progresului” și „un dușman al dezvoltării societății”. Am fost criticat, calomniat pentru că proveneam dintr-o familie creștină și alungat.

Tatăl meu, Nicolai Ivanovici a slujit Domnului cu toată inima, mintea și puterea lui. El a servit drept un bun exemplu pentru toți tinerii, copiii sau nepoții. El a murit, spre 80 de ani, în pace cu Dumnezeu. Pe atunci aveam 13 ani, cel mai mare dintre șapte copii. În anii dinaintea morții tatălui meu, din 24 iunie 1968 până în 1971, pentru slujirea pe care a adus-o lui Dumnezeu, a fost condamnat (în fosta Uniune Sovietică) la 3 ani de încarcerare.

Serviciile divine erau ținute în casa tatălui meu chiar și în timpul detenției sale. Ca urmare, casa era monitorizată îndeaproape de KGB (Poliția Secretă Sovietică, N. Ed). A existat o urmărire continuă a tuturor membrilor familiei. KGB-ul observa oricând, oricine ieșea din casă dimineața, și era informat unde și-a petrecut ziua și care a fost momentul întoarcerii lor. De exemplu, dacă unul dintre prietenii noștri venea să ne vadă câteva minute, ofițerii KGB apăreau și ne atacau cu întrebări: "Cine era acela?" și verificau actele fiecărui vizitator. Ofițerii exclamau: „Oh, deci aveți deja o rugăciune comună? Ați încălcat legile noastre cu privire la cultele religioase”.

Tata era supus unor percheziții frecvente. În aceste percheziții, literatura, lucrurile personale și fotografiile erau supuse confiscării. În acei ani, KGB a început să-mi acorde atenție și mie. În timpul studiilor la liceu și mai târziu la facultate, am fost criticat, supus calomniilor, obligându-mă să particip la niște lecții de îndoctrinare comunistă. În fața colegilor mei, mi s-au pus întrebări care nu aveau legătură cu subiectul. Eram muștrat: „Deci, crezi în Dumnezeu?” și eu răspundeam: „Da”. „Pentru aceasta nu vă putem acorda o notă”, spunea profesorul. Nu există notă pentru acest subiect și nu există bursă. În plus, fără nicio notă emisă pentru subiectul respectiv, trebuie să fiu exmatriculat din acea instituție de învățământ pentru progres nesatisfăcător. Dar, cumva, nu am fost exmatriculat până la urmă. Prin urmare, am fost student și, în același timp, nu eram. Am participat la cursuri ca ascultător voluntar.

La 18 ani, am fost înrolat în armată. În dosarul meu militar, sub „trăsături personale” a fost inserat „Baptist”. Din acel moment, prin interogatorii și amenințări, mi s-a spus: "Vom scoate totul de la tine și te vom reeduca. Vei merge într-un astfel de loc (dificil) ..." - amenințări îngrozitoare și s-au ținut de cuvânt.

Pentru misiunea mea, m-au trimis în cea mai îndepărtată regiune a URSS - Trans-Baikal pentru proiectul Komsomol al secolului - construcția autostrăzii între Ulan-Ude și Chita, acum cunoscută sub numele de Baikal, care implica personalul Komsomol (Komsomol a fost organizația de tineret comunistă, N. Ed.), prizonieri, precum și regimente de soldați. În Trans-Baikal, orașul Petrovsk, era locul lagărelor de muncă forțată, unde au fost exilați decembriștii după revolta lor eșuată împotriva țarului în anii 1820. Împăratul rus nu i-a executat, ci i-a trimis în acest oraș, unde li s-au alăturat soțiile. În această zonă, verile sunt scurte, zilele sunt fierbinți peste 25 C, dar nopțile sunt foarte reci și ploioase. În timpul iernii, vânturile puternice din sud duceau temperatura aerului la -50 C.

Din motive personale - ca o consecință a promisiunii mele făcută lui Dumnezeu de a-L sluji, am refuzat să depun jurământul militar, pentru care mi s-a spus: „Iată legea Tanga (numele acelei regiuni sau Taiga, un nume pentru stepele sălbatice siberiene, N. Ed.) - procurorul este ursul. Noi facem legile, nu există alte legi aici.” Apoi procurorul militar a acționat împotriva mea.

În URSS, exista o zicală: "Partidul comunist sovietic este onoarea și conștiința timpului nostru, secolul XX. Liderul său este KGB". Acum, de la aceiași psihiatri, a devenit cunoscut faptul că psihiatrul-șef al URSS a fost un KGB-ist care stabilea diagnosticul pentru cei pe care îi declarau ca fiind bolnavi.

KGB a stabilit un diagnostic pentru mine: „Un schizofrenic care prezintă următoarele simptome: credința baptistă.” Cu aceasta, Dumnezeu mi-a permis să văd cu ochii mei, să aud diverse lucruri, să citesc și să le încredințez lui Dumnezeu. Și, astfel, cu acest diagnostic, am fost trimis la Primul Spital de Psihiatrie al Republicii din Ulan-Ude, Buriatia, la vest de Petrovsk, Trans-Baikal, pe malul lacului Baikal. Acesta este un infam spital special KGB. Am interacționat cu pacienții din această instituție și am fost „preotul” lor, spre deosebire de acești distrugători de suflete comunisti. Domnul are planurile Sale, nimeni nu are autoritatea de a le modifica. Concluzia triadei psihiatrilor locali - o femeie și doi bărbați - a fost un diagnostic definitiv (contrar a ceea ce KGB și-ar fi dorit să fie, N. Ed.): „Sănătos, un om de credință - este responsabil pentru acțiunile sale”. Totuși, în loc de întrebări medicale, procurorul militar, căpitanul Likhodcho m-a necăjit cu întrebare după întrebare despre serviciul meu creștin, despre publicațiile creștine ilegale, despre toți prietenii mei creștini sau biserica creștina pentru tineret, copii ... Răspunsul meu către Likhodcho a fost: „Nu voi răspunde la nicio întrebare de acest fel. Acestea sunt întrebări legate de biserică și nu de natură militară.”

La 8 septembrie 1975 am fost condamnat de un tribunal militar închis. Acesta era sistemul în vigoare în 1975 - „oficiali” dublu și triplu stalinisti care serveau ca procurori, judecători și juriu în instanțe închise. Am văzut cu adevărat spumă zburând din gura lui Likhodcho când a strigat cu putere, contestând sentința pe care mi-au dat-o, care se baza pe un statut de stare de pace. Statutul stării de război ar fi impus execuția de către plutonul de execuție. Verdictul: șapte ani de detenție bazat pe codul 249 A UK - al Republicii Federative Socialiste Sovietice Ruse, „Evitarea ilegală a serviciului militar”. Imediat după proces, am fost transportat în tabăra din Petrovsk, Trans-Baikal. A fost vorba despre o călătorie de 2 zile spre est. Pe 12 septembrie, am ajuns în închisoarea istorică din Chita. În luna octombrie 1975, am fost trimis și mai la est - o călătorie de trei zile care acoperă aproximativ 2.000 kilometri.

O poză recentă a fratelui Kopluk împreună cu soția, Galina

Pe 24 octombrie, am ajuns la închisoarea din orașul Blagoveshchensk, în regiunea Amur (aproape de granița cu Mongolia, Ed. N.), unde am fost repartizat în zona 14/8 a orașului. Mi-am executat întreaga pedeapsă (de șapte ani) în acea zonă până în august 1979.

Era orașul copilăriei lui Georgi Petrovich Vins. (Georgi Vins, un lider al bisericilor baptiste neînregistrate din fosta Uniune Sovietică, a suferit aproape 8 ani de închisoare pentru credință.)

Tatăl său, Peter Vins, era un cetățean american de origine rusă, care călătorise în Siberia cu doar doi ani înainte ca misionar. A ajuns să fie executat pentru credința creștină în înpăimântătoarele epurări staliniste din 1936. George Vins și mama sa, Lydia Vins, un lider ferm al baptiștilor aflați în ilegalitate din fosta Uniune Sovietică, au fost eliberați și expulzați în Statele Unite împreună cu alți patru disidenți anticomunism, fiind schimbați pentru doi spioni sovietici în 1979. N. Ed.)

Acest oraș a ajuns și orașul tinereții mele. Regiunea Amur este zona menonitilor exilați. Pământul său este pătat de sângele martirilor. Cei care slujeau în administrația zonei îmi povesteau la ce au asistat în copilăria lor petrecută acolo. Oamenii erau aduși prin transportul de mărfuri fără protecție împotriva înghețului. Temperatura de iarnă în aceste condiții ajungea sub -40 C. Astfel, erau îngropate victime în fiecare zi.

Aceștia au fost ani de luptă pentru Cuvântul lui Dumnezeu, Numele Său preamărit, inclus în corespondența mea și cenzurat de autorități. La 30 august 1979, am fost eliberat din zona 14/8, fără destinație anunțată. Convoiul era alcătuit din câțiva membri administrativi ai unei echipe a muncii deghizați în haine civile. Am călătorit în vagonul civil și nu în cel păzit. În termen de trei zile, am fost readus la închisoarea din Chita. KGB-ul prezent acolo s-a asigurat, de asemenea, că nu voi vedea și nu voi corespunde cu familia sau prietenii mei. Mi-am finalizat sentința acolo și pe 8 decembrie 1979 am fost condus la gara orașului la miezul nopții.

Aceasta a fost o mărturie binecuvântată pentru creștini. După ce am fost eliberat, am fost supus unor hărțuiri și percheziții de către KGB pentru mai multe perioade de 15 zile, până când a avut loc așa-numita „Perestroika” (o „perioadă de libertate” parțială, decretată de președintele rus Mihail Gorbaciov, la dezmembrarea Uniunii Sovietice. N. Ed.) ”

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Курикин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Ляшенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Тяченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Минякля	Павел	Лимитьявич	1962	Эстония

Mostră dintr-o listă de 480 de creștini închiși în fosta Uniune Sovietică!

Alături, un exemplu doar, dintr-o lungă listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite în mod repetat ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la peste 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile sunt disponibile pe internet la

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001,

USDollar:RO97RNCB0068149171380002,

EURO: RO43RNCB0068149171380004